

כל גגות פרק תשיעי עירובין

ז.

עין משפט
גרי מצוה

(6) בית 15: כיב קטן: מה
גג: (2) כפי' ליתא יו"ד,
(3) ולי שאין דש"ס,
(4) ד' כפי': שפעת.

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה התם ליתא
והי אבל התם דרש"י
אליבא: (3) תיב' ד"ה אלף
והי' לא כפי' כג' החורבה
אלף בקרקע החורב' ודכתיב
חננאל פירש וכו' ודכתיב
לגג: (4) ד"ה איתמר וכו'
כמו כפנת, ריב ע"ק דף
10.

לנטורי תרביצא עבידא. וסילק עזמו מן הגגין: ז' אמוס כגג וזכ"ס.
כרז סביבא ליה דלמחר נג שני הגגין אין מטלטלין בו אלא כד'
דאסרי אהדי: מהו. לטלטל מאחת מהן לעמוד העומד ברה"ר סמוך
לו גבוה ו' ורחב ד': כרמליס ורה"י קא מיבעיא ליה. כממיה. כלומר

לנטורי תרביצא הוא רעבידא בעי רמי בר
חמא שתי אמות כגג ושתי אמות בעמוד
מהו אמר רבה מאי קא מיבעיא ליה כרמליס
ורה"י קא מיבעיא ליה ורמי בר חמא י"א אגב
חורפיה לא עיין בה אלא הכי קמיבעיא ליה
ב' אמות כגג וב' אמות באכסדרה מהו מי
אמרינן כיון דלא האי חזי לדירה ולא האי חזי
לדירה חדא רשותא היא או דילמא כיון דמגג
לגג אסיר מגג לאכסדרה נמי אסיר בעי רב
ביבי בר אבבי ב' אמות כגג וב' אמות בחורבה
מהו אמר רב כהנא לאו היינו דרמי בר חמא
אמר רב ביבי בר אבבי וכו' מאחר אתאי
ונצאי אכסדרה לא חזיא לדירה וחורבה חזיא
לדירה וכו' מאחר דחזיא לדירה מאי קמיבעיא
ליה אם תימצי לומר קאמר אם תימצי לומר
אכסדרה לא חזיא לדירה חורבה חזיא
לדירה או דילמא השתא מיהא לית בה
דיוורין תיקו גגין השוין לר"מ וגו' יחיד לרבנן
רב אמר מותר לטלטל בכולו ושמואל אמר
אין מטלטלין בו אלא כד' רב אמר מותר
לטלטל בכולו קשיא דרב אדרב התם לא
מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא
ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא כד'
אמות קשיא דשמואל אדשמואל התם לית
יותר מבית סאתים הכא הוי יותר מבית
סאתים והוי מחיצות למטה עבידן למעלה
לא עבידן והוה כקרפף יתר מבית סאתים
שלא הוקף לדירה וכל קרפף יותר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו
אלא כד' איתמר ספינה רב אמר מותר
לטלטל בכולה ושמואל אמר אין מטלטלין
בה אלא כד' רב אמר מותר לטלטל בכולה
דהא

ברמליס ורה"י קמיבעיא ליה. וכגון שהעמוד מופלג מן הגג ל'
דלי כסמוך לו לא הוי עמוד רה"י דנפק צמילוא
לגג וכגג דמי אבל כשהוא מופלג אסור אע"ג דדרך למעלה מעשרה
משמטת דהוי מקום פטור מ"מ אסור להחליף ואפילו מאן דשרי לעיל
הכא מודה כיון דאין נח במקום פטור:

אלא ב' אמות כגג ושתי אמות
באכסדרה מהו. פירש
נקוטנרס ע"ג מקרה של אכסדרה של
נעלים אחרים יותר מבית סאתים
דהשתא הוי ליה כרמליס אבל מוך
אכסדרה לא רצה לפרש דיוון דמקורה
לא הוי כרמליס כמה שהוא יומר
מבית סאתים כדמוכח בפרק עושין
פסין (לעיל דף סה). דלמחר קרפף יותר
מבית סאתים וקירה זו בית סאה
כו' ומיבעיא ליה באכסדרה ללא שייך
לית זה דיוורין כל כך כדפי' נקוטנרס
וכמר הכי כגג בחורבה דחזי לדירה
טפי וכעי נמי כגג בחורבה כמו
באכסדרה ומלשון הקוטנרס משמע
דבחורבה לא כפי' כגג (ו) אלא כקרקע
החורבה ור"ת פי' ב' אמות כגג לדירה
רה"י וב' אמות נעמוד שהוא כרמליס
שאינו גבוה ו' והוא רחב ד' ומשיבא
לגג כרה"י משום דמיהני ביה עירוב
לטלטל בקולו ולא הוי כשאר כרמליס
או דילמא כיון דמגג כגג אית.

פי' נקוטנרס וטעמא
דרבנן משום דקפדי אשינו נעלים
קלת קשה דלקמן (א): אמרינן גג וחצר
ומפרשת רשות אחת לרבנן משמע
אע"פ שהן של נעלים הרבה:
ושמואל אמר אין מטלטלין בו
אלא כד'. פי' נקוטנרס
והא דקאמר ר"מ רשות אחת היינו
לטלטל ב' אמות כזה וב' אמות כזה
אע"ג דלפי המסקנא דמוקי שמואל
ביתר מבית סאתים חזי שמיר דאיכא
לאוקומי ממני' ללא הוי יותר מבית
סאתים מ"מ והוצרך לפרש הקוטנרס
למאי דסקלא דעמיה השתא:

קשיא רב אדרב. דס"ד דכלל
מינכר מחיצה איירי דלי מינכר מחיצתא לא היה שמואל אומר אין
מטלטלין בו אלא כהרבע: **הבא** דהוי יותר רשות אחרים. ולא
אמרינן גוד אסיק לר' מאיר כגגין הרבה אלא במחיצות החיצונות כיון
דכולן רשות אחת הן אע"ג דלענין כלים ששכחו בבית אינו רשות
אחת ואמרינן גוד אסיק לשמואל ואם תאמר כיון דשמואל חשיב גג
כקרקע לאסור ביתר מבית סאתים אם כן צבית סאתים או בפחות
נמי ישכח כקרקע בית סאתים שלא הוקף לדירה ויאסר לטלטל מגג
לחצר לרבנן כמו מקרפף לחצר ולקמן (א). אמר' דלרבנן גג וחצר רשות
אחת וקרפפיות רשות אחת ו"ל דדירת גג הויא טפי דירה מבקרקע
לענין כשאינו יותר מבית סאתים: **איתמר** ספינה. מיהרה מבית
סאתים איירי כדפי' נקוטנרס ופליגי אי חשיבי מחיצה דספינה כמקופת
לדירה אי לא אבל בפחות מבית סאתים לכוילי עלמא הויא מחיצה
ומטלטל בה דהא נעשה כולה כד"ל דפקי רב ושמואל כרבנן גמליאל
כספינה כפי' מי שהוציאוהו (לעיל דף מג): ולי אפילו בפחות מבית סאתים
אין מטלטלין בה אלא כד' לא היתה נחשבת כד"ל כמו שבנת (ו) בתל
ונקע דדוקא מד' אמות ועד בית סאתים אבל יותר מבית סאתים לא:
דהא

וקאמרינן כהי גוד אסיק הלכך לר' מאיר דמשיי להו חדא רשותא ליתא ליה
וכן גג יחיד לרבנן: ה"ג **הסס** לא מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא:
הסס ליתא יותר מבית סאתים. כיון דלית ליה לשמואל גוד אסיק
אף במחיצות שביניהם ואע"פ שאינן ניכרים ופלוגמיהו קמיימא אליבא דרבנן
כפי עזמו וכלל חדא ליתא יותר מבית סאתים אלא הכא (6) דפליגי אליבא
יש כאלן יותר מבית סאתים והיקף זה גוד אסיק אינו היקף לדירה
בחללן למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן להו הוי מוקף יותר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה וגו' אמר' דהוי יותר מבית סאתים דהוקף לדירה
טפי מבית סאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר: מותר לטלטל בכולה
להכריח

אלא לנטורי בחייה הוא
דבעי. שתי (בימות)
[אמות] כגג שווא רשות
היחיד ושתי אמות כפסוד
שהוא כרמליס כו'. בני
רמי בר חמא שתי אמות
כגג ושתי אמות
באכסדרה. כיון דמגג לגג
אסיר, מגג לאכסדרה נמי
אסיר כו'. ועלתה בתיקו.
בעי רב ביבי בר אבבי שתי
אמות כגג ושתי אמות
בחורבה מהו. אמר רב
כהנא לאו היינו כפיא
דרמי בר חמא ועלתה
בתיקו. אקופ רב ביבי
בר אבבי, רב כהנא מאחר
אמי נמי, כלומר הנה הוא
כא ומריב. אכסדרה לא
חזיא לדירה כו'. ועלתה
גם זו בתיקו. גגין השוין
לר' מאיר, דחיי כל גגות
וגו העיר רשות אחת. וגו
יחיד לרבנן. דחנן רב
אחר רשות לעצמו. רב
אמר מותר לטלטל בכולו.
דהא מינכרא מחיצתא
[מיתחזין] [מיתחזין]
מחיצתא. ואמר' גוד
אסיק מחיצתא. ולא דמי
לגג בין הגגין. (ס"ד) התם
לא מינכר ולא (מתחזין)
[מתחזין] מחיצתא וכל גג
וגו לסיכך אמר רב התם
אין מטלטלין בו אלא
כארכע אמות. ושמואל
אמר הבה כגגין השוין
לר' מאיר, וכגג יחיד
לרבנן, אין מטלטלין בהן
אלא כארכע, מאי
(טעמא) משום דהני גגין
הווין ליהו יתר מבית
סאתים, והני מחיצות
למטה עבדין, למעלה לא
עבדין. והווין כקרקע
שלא הוקף לדירה, וכל
קרקע יתר מבית סאתים
מטלטלין לדירה אין
מטלטלין בו אלא כד'.
וכי קאמינא כגג בין
הגגין מותר לטלטל
בכולו, כגג שיש בו בית
סאתים, אבל בחצר סבית
סאתים, לא, וכן הלך
בספינה רב אמר מותר
לטלטל בכל הספינה.